

[Trøjborg]

fjenden er væk. Det er ikke et synspunkt, Socialdemokratiet deler.

Men jeg mener faktisk, det grænser til det utroværdige, når udenrigsministeren siger, at der her er tale om, at WEU har udfyldt en rolle, der er mere end en tom skal. Udenrigsministeren siger til Politiken den 18. januar i år, at man – altså WEU – meddelte jugoslaverne, at hvis de skød på de skibe, der transporterede flygtninge ud, ville de blive blæst væk fra overfladen. Ikke af et italiensk skib, ikke af et fransk skib, men af et Vestunionsskib.

Jeg mener faktisk, at det, jeg har hørt udenrigsministeren sige her, er, at det var der ikke tale om. Der var tale om, at man bakkede en aktion op, som nogle lande allerede havde iværksat, og der er jo langtfra tale om, at det kan begrunde de udtalelser, som udenrigsministeren er kommet med, og som jeg har refereret her. Og jeg mener, at det er utroværdigt at fremstille sagen på den måde, som udenrigsministeren har fremstillet den på i Politiken den 18. januar 1992.

Jørgen Estrup (RV):

Det forekommer mig ikke at være det stærkeste forsvar, jeg har hørt fra udenrigsministerens side, at henvise til, at det muligvis var en sekretær, som ikke helt havde forstået, hvad sagen drejede sig om. Jeg synes måske, det var lidt af en ringeagtstryng. Så mon ikke vi i stedet skulle bede udenrigsministeren, sådan som jeg gjorde i mit første indlæg, komme med egentlige eksempler på sådanne humanitære aktioner. Nu har vi altså fået sådan et lidt mærkeligt ikkeeksisterende eksempel.

Realiteten er vel, hr. udenrigsminister, at der findes ikke andre eksempler på humanitære aktioner, hvor Vestunionen eller noget lignende har været indblandet.

Hans Hækkerup (S):

Udenrigsministeren er jo ekspert i at indhente politiske udtalelser i udlandet, når det passer ind i hans kram, og jeg forstår altså også, at der til denne lejlighed er indhentet en. Vi har som bekendt kun referatet fra WEU-ministerrådet at holde os til, og dér tales udtrykkeligt om WEU-landene.

Ministeren har selvfølgelig ret, når han siger, at der alene er tale om en politisk paraply. Men til gengæld mener jeg, at ministeren i det

citater, han er kommet med i forhold til Politiken, udtrykkelig taler om militære aktioner. Og derfor undrer det mig, at ministeren altså det ene øjeblik mener, at der er tale om noget rent politisk i WEU, og på den anden side mener, at der er tale om meget stærke styrker, som kan blæse en eventuel modstand væk fra overfladen. Kan ministeren forklare det paradoks?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg tror, at hr. Hans Hækkerups forsøg på ordkløveri vil tiltale hans velkendte humoristiske sans, når han efterfølgende ser afskriften.

Til hr. Jørgen Estrup må jeg sige, at der ikke lå noget nedsættende i at gøre opmærksom på, at det var van Eekelens sekretær, der var citeret. Jeg korrigerede bare den forkerte oplysning, hr. Jørgen Estrup gav som led i sit spørgsmål. Det var ikke van Eekelen, der udtalte sig, det var van Eekelens sekretær, og når nu vi interesserer os så meget for detaljer, så er jeg sikker på, spørgerne også gerne vil være helt korrekte i deres formuleringer.

Så må jeg sige til hr. Trøjborg, at det jo er tydeligt, hvad denne øvelse går ud på: det er at understøtte hans partiformands forsøg på at nedgøre betydningen af Vestunionen. Jeg har så forsøgt her at uddybe det, jeg tidligere har sagt til Politiken, hvor jeg var fuldstændig korrekt citeret, og det har jeg bl.a. gjort ved at henvise til erklæringen fra Vestunionen. Jeg har jo i første omgang heller ikke andet at holde mig til, da jeg af velkendte grunde er forhindret i at deltage i Vestunionens møder. Men af denne erklæring fremgår det jo klart, at ministrene stærkt støtter de anstrengelser, som medlemslande gør, og deri ligger en politisk melding om, at det altså er en fælles Vestunion, der står solidarisk bag den militære indsats, nogle har gjort for at forsøge at redde nogle mennesker ud af Dubrovnik.

Jeg har så efterfølgende undersøgt, igen for at hjælpe de spørgende til at få så klart et svar på de spørgsmål, de har stillet, som muligt, om det er en vurdering, der deles af formanden for Vestunionens ministerråd, den tyske udenrigsminister. Det er altså tilfældet, og derfor er jeg glad for at have kunnet give så præcise og fyldestgørende svar.

Jeg håber, det herefter står klart for spørgerne, at Vestunionen allerede i dag spiller en betydelig rolle, der i parentes bemærket vil blive større i fremtiden.